

OSTRAVAN.CZ

1. Pěvkyně Kateřina Jalovcová před obnovenou premiérou Čertovy stěny: Byla jsem ve správný čas na správném místě**13.12.2023 ostravan.cz - Milan Bátor**

Odkaz na originál

Klíčová slova: operní; ostravské

Neruším? Můžeme si povídat?

Mám Lady Macbeth Mcenského újezdu a jsem až ve čtvrtém jednání. Sedím v šatně a stresuju se. Tak se aspoň odreaguju.

Když se řekne Kateřina Jalovcová, co vás napadá?

To je spíš otázka na vás...

Mně se vybaví mezzosoprán nevšední síly a barvy, který jsem osobně naposledy slyšel v **ostravské operní** inscenaci Čertova stěna Bedřicha Smetany.

To je hezké.

Příští rok to bude deset let od premiéry Čertovy stěny, nyní se vrací na scénu. Co vám utkvělo v mysli?

Poslední představení jsem hrála těhotná. Normálně trpím strašnou trémou, která mě v těhotenství přešla. Po porodu se zase vrátila. Takže jsem si to konečně trochu užila.

Někdo by si mýsl, že profesionální umělci neví, co to je strašná tréma...

Taky jsem si myslela, že s věkem zmizí, ale nezmizela.

Změnilo rodičovství váš pohled na uměleckou branži?

Asi ano. Vlastně jsem poprvé po osmi letech takhle daleko od rodiny. Moc se mi stýská a jsem ráda za dnešní technologie, i když ten živý kontakt to zcela nenahradí.

To jste vyjádřila hezky. Když se řekne Bedřich Smetana?

Určitě byl geniální. Jeho hudba mluví za něj a díky tomu je nesmrtelný.

Hudba málokoho dokáže takto mluvit. Jak vnímáte konkrétně Čertovu stěnu?

Podle mě to je spolu s Prodanou nevěstou jeho nejzábavnější opera. Miluji árii Voka a moc mě baví role Michálka a Raracha. Tedy to vše z pohledu diváka. Jako interpret si v roli Závíše až tak moc zábavy neužiju.

Čím to je?

Závíš tam nemá mnoho prostoru, jeho postava se nějak zásadně v průběhu nemění. V ději nevykoná žádné velké zvraty. Má jednu takovou zvláštní árii, ve které se pěvecky příliš neukáže, ale není jednoduchá.

Máte na mysli árii Jakáž ona jest?

Ano, jinou tam Závíš nemá. Je to taková báseň popisující Hedviku, ale na první poslech z toho není poznat, co vlastně básník (Závíš) chtěl říct.

Kateřina Jalovcová. (Foto: Mili Kosinová)

Čertova stěna byla odjakživa oříškem nejen pro režiséry, ale také pro interprety hudebního nastudování. Možná má v sobě něco osudového?

Je to tak. Ale aspoň si během zkoušek užijeme docela legraci. Ty texty se dají vyložit mnoha způsoby, i když tak jistě nebyly v té době myšleny.

Teď otázka z jiného soudku. Prý doma chováte tarantuli. Je to pravda?

Měla jsem kdysi sklípkana Alexandra, ale to jsem byla ještě na konzervatoři. Nebyl moc na mazlení, ale byl krásný – ke koukání. Na intru jsem ho měla tajně, potřebovala jsem nějaké zvířátko. Pak jsem měla potkany, ale ti se dožívají maximálně tři let a to je pak hodně smutku. Věrná jsem kočkám, bez těch jsem snad nikdy nebyla. V současné době máme kočku a dvě morčata.

V Ostravě se neobjevujete příliš často. Máte k tomuto městu nějaký osobní příběh?

Vůbec žádný příběh nemám. Objevím se, když mě pozvou.

Baví vás cestování mezi městy? Asi nic moc, že?

Přesně tak, nic moc. Snažím se spát, učím se, dívám se na filmy...

Jaké žánry vás kromě opery oslovují?

Miluji Freddieho Mercuryho. Vlastně díky jeho albu Barcelona jsem začala mít ráda operu. Ale vyrostla jsem díky starším sourozencům na folku. Porta a čundry, to bylo moje dětství. Mám ráda Zuzanu Navarovou a Hanu Hegerovou.

Měla jste příležitost si rockové nebo folkové písně zazpívat na pódiu?

Rock jsem nikdy nezpívala. Folk samozřejmě ano. Naučila jsem se hrát na kytaru a celou pubertu jsem zpívala Nezmary a podobně.

Je opera vaše vysněná práce?

Vysněná není, vůbec by mě to nenapadlo. Je to shoda různých náhod, ale teď už si neumím představit dělat něco jiného. Je to návykové.

Myslíte, že životní cestu určují náhody?

Myslím, že jsem měla štěstí, že jsem byla ve správný čas na správném místě. Neměla jsem sólové ambice, zpívala jsem ve sboru Národního divadla. Ale pak mi došlo, že v tom kolektivu mi není úplně dobře. Tak jsem zkusila předzpívání do Liberce. Zrovna nějaký mezzosoprán potřebovali, takže jsem tam přijala po nějakém hostování angažmá. Po dvou letech jsem byla pozvaná na předzpívání do Národního divadla na malou roli v Její pastorkyni. Tenkrát dirigoval Jiří Kout a byla to má první role v ND. Pak mi nabídli angažmá.

Nějakou dobu jsem se s Libercem nedokázala rozloučit, tak jsem měla dva úvazky, ale to nebylo dlouho udržitelné. Takže jsem v Liberci zůstala jen jako host. Prostě to tak nějak vyšlo. Liberecké divadlo bylo má srdcovka.

Jaký je váš recept na udržení kondice potřebné k vystoupení?

Nemám recept. Někdy to jde, jindy ne. Mám celkem dobrou imunitu, ale taky mě občas něco položí. Syn mi nosí domů dětské bacily a ty jsou hodně odolné (úsměv). Ale spánek je asi nejdůležitější. Dnes jsem spala asi tři hodiny, takže ani nevím, co ze mě poleze.

Na které role ráda vzpomínáte?

Určitě na Dalilu v Národním divadle. To bylo hodně náročné a moc si vážím toho, že jsem ji mohla zpívat. Jsem vděčná za každou krásnou roli, kterou jsem si mohla zazpívat... Káča, Panna Róza, Ježibaba, Varvara, Carmen, Azucena, Tigrana...

A když se podíváme do budoucnosti, máte nějaká přání a sny?

Dlouho jsem si myslela na Amneris (Aida) a opravdu mi byla párkrát nabídnuta. Jenže z toho vždy nějak sešlo, naposledy díky těhotenství. V příští sezoně se mi poštěstí a měla bych ji zpívat ve Státní opeře. Na to se opravdu moc těším. Jinak mám pocit, že jsem si zazpívala spoustu krásných rolí, aniž bych o nich stihla snít. Přesto jedno takové tajné přání ještě mám, snad se mi někdy splní.

Přejeme, ať se vám splní, a děkujeme za rozhovor!

URL | <https://www.ostravan.cz/82542/pevkyne-katerina-jalovcova-pred-obnovenou-premierou-certovy-steny-byla-jsem-ve-spravny-cas-na-spravnem-miste/>

[« zpět na začátek](#)